

Pääkirjoitus

Viime vuosi oli seuramme 120. toimintavuosi. Tällaisena vuotena toiminta on erityisen haasteellista ja vuodesta muodostuikin poikkeuksellisen aktiivinen. Varsinaisia kuukausikokouksia oli viisi, sen lisäksi kaksi ekskursiona; Floranpäivän aattona kunniajäsenemme prof. Martti Lehtisen johdolla Inkooseen Kopparnäsiin ja nuoren jäsenemme Jussi Pokin junailemana ja nykyisen hallituksen varapuheenjohtajan prof. Tapani Rämön opastamana elokuun lopulla Suursaareen. Seura osallistui heti vuoden alussa monin tavoin Oulussa 9.–12.1.2006 pidetyn Pohjoismaisen geologisen talvikokouksen (27th Nordic Geological Winter Meeting) järjestelyihin. Kokoukseen osallistui liki neljäsataa kollegaamme pääosin pohjoismaista. Lupaava menestys oli helmikuussa yhdessä Geologian tutkimuskeskuksen kanssa järjestetty maksullinen seminaari ”Maankamaran energiavarat: geologia, riittävyys ja ympäristönäkökohdat”. Seminaari kokosi energia-alan vaikuttajia kotimaasta niin viranomaisstahoilta kuin teollisuudestakin sekä luonnonsuojelujärjestöistä. Kotimaisten ja kansainvälisten vieraiden esitysten ja paneelikeskustelun perusteella tuli selväksi fossiilisten polttoaineiden jatkuvasti kiihtyvän käytön vaarat maapallon ilmastolle ja niiden käytön kestävä tilanne jo nykyisen sukupolven elinaikana. Öljy loppuu ja kohta sen jälkeen myös maakaasu; olemmeko valmiina? On hienoa huomata seuramme olleen aloitteellisesti ajan hermolla, koska vuoden kuluessa mm. EU:n ja omat poliitikkomme ovat tehneet torkkoita päätöksiä öljyriippuvuudesta irtipääsemiseksi ja hiilidioksidipäästöjen leikkaamiseksi. Pitäisi keksiä mihin hiilidioksidi kilpialueella saataisiin varastoitua!

Aleksis Kiven päivänä katsoimme yhdessä suuseuran kollegoiden kanssa Mikko Pielan dokumenttelokuvan ”Väinö Auer 1895–1981”. Tilaisuudessa prof. emeritus Pentti Alhonen esitteli yhdessä poikansa Antero Alhosen kanssa tekemän kirjansa ”Vaakavarren Ratsastaja” Väinö Auerin elämästä. Molemmat teokset ovat lajissaan geologian tutkimuksen lähimenneisyyttä kuvaavia merkkiteoksia, joissa me sodan jälkeen syntyneet sukupolvet saamme näin kurkistuksen vaiettuihin asioihin.

Vuoden aikana jäsenmäärämme kohosi jälleen yli tuhannen, jota pidin eräänä tulostavoitteena. Nuorten jäsenten hankinta onnistui hyvin, ja voimme olla ylpeitä heidän toiminnastaan. Nuorten kansainvälistyminen tuli esille myös vastikään maaliskuussa pidetyillä Geologian tutkijapäivillä. Seurallamme on haastetta järjestää innostavaa toimintaa kansainvälistyvälle jäsenistöllemme. Alkanut vuosi näyttäisi muodostuvan huomionosoitusten ja saavutusten kunnioittamisen vuodeksi ja pääsemme juhlimaan vielä 120-vuotista toimintaamme. Toimintamme jatkuu vakaana ja vankkana tieteellisenä seurana yhdessä luomamme vision pohjalta.

Vierailkaa seuran uusilla verkkosivuilla www.geologinenseura.fi: niiltä löytyy tärkeää tietoa ajankohtaisesta toiminnasta sekä tämän vuosituhannen aikana julkaistuja bulletineja ja Geologi-lehtiä.

Keijo Nenonen

Hallituksen jäsen, Entinen puheenjohtaja

